

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 44.192/1
VAN 1 APRIL 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 26 februari 2008 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 11 april 2008, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer", heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan ¹.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp strekt ertoe een kaderregeling vast te stellen voor het elektronisch uitwisselen van gegevens door de entiteiten van de Vlaamse administratie ².

Daarbij wordt uitgegaan van volgende beginselen:

- de uitbouw van het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer gebeurt op basis van authentieke gegevensbronnen (zie de artikelen 3 en 4 van het ontwerp);
- er wordt een ondersteunend strategisch overleg en samenwerkingsverband opgericht, 'MAGDA-samenwerkingsverband' genaamd (artikel 5);
- de metagegevens van de authentieke gegevensbronnen (beheerd door de entiteiten van de Vlaamse administratie) worden vrijgegeven; ook de testgegevens kunnen ter beschikking worden gesteld (artikel 7);
- de Vlaamse Toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer ziet, in het kader van het decreet en de uitvoering ervan, toe op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (artikelen 10 tot 12);

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

⁽²⁾ Daarmee zijn bedoeld "de Vlaamse ministeries en de agentschappen, vermeld in artikel 3, eerste en tweede lid, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003" (artikel 2, 9/, van het ontwerp).

- er wordt ruimte gecreëerd om met elektronische formulieren te werken (artikelen 13 en 14).

Naast de hiervoor vermelde regelingen omvat het ontwerp eveneens tal van wijzigings- (artikelen 15 tot 28) en enkele opheffingsbepalingen (artikelen 29 tot 31).

Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering voor elk van de artikelen van het ontwerp de datum van inwerkingtreding bepaalt (artikel 33).

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Overeenkomstig artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, komt het uitsluitend aan de regering toe de organisatie en de werking van haar diensten te regelen.

De vermelde bepaling van de bijzondere wet staat eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de organisatie en de werking van de diensten van de regering. Het komt de decreetgever met andere woorden niet toe om taken op te dragen aan bepaalde diensten van de regering en zodoende in te grijpen in de organisatie en de werking van die diensten ³.

In de mate dat het ontwerp betrekking heeft op de eigen diensten van de regering, inbegrepen de IVA's zonder rechtspersoonlijkheid, gaat het in beginsel om een aangelegenheid tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering behoort, behoudens in zoverre het gaat om de bescherming van het recht op eerbiediging van het privé-leven. Dat laatste is op grond van artikel 22 van de Grondwet een aan de decreetgever voorbehouden aangelegenheid.

⁽³⁾ Voor een kritische commentaar, zie: B. WEEKERS, "Personeel en organisatie (artikel 87 BWHI)" in G. VAN HAEGENDOREN en B. SEUTIN (eds.), *De bevoegdheidsverdeling in het federale België*, Brugge, die Keure, 2003, 37-38.

In zoverre het ontwerp betrekking heeft op instellingen met rechtspersoonlijkheid, is de decreetgever krachtens artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Naar luid van dat artikel kunnen de gemeenschappen en de gewesten, in de aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen oprichten, of kapitaalsparticipaties nemen. Het decreet kan de bedoelde organismen rechtspersoonlijkheid toekennen.

Er kan in dit geval, mede gelet op het in artikel 22 van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel, echter worden aanvaard dat de decreetgever een kaderregeling uitwerkt voor de diensten van de Vlaamse Regering én de Vlaamse openbare instellingen samen, waarbij die wetgever - vanuit het oogpunt van efficiënt bestuur van het geheel - de principes bepaalt, doch de uitwerking en toepassing overlaat aan de regering en zodoende maximaal de bevoegdheid van de uitvoerende macht respecteert.

2. Het toepassingsgebied van de ontworpen regeling is niet precies en duidelijk genoeg afgelijnd.

2.1. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt dat de "entiteiten van de Vlaamse administratie" de gegevens die ze nodig hebben om het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer uit te bouwen, in beginsel bij authentieke gegevensbronnen opvragen. Uit artikel 2, 9/, van het ontwerp blijkt dat onder "entiteiten van de Vlaamse administratie" dient te worden begrepen "de Vlaamse administraties en de agentschappen, vermeld in artikel 3, eerste en tweede lid, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003". Het is evenwel niet duidelijk waarom de verplichting om in beginsel met authentieke gegevensbronnen te werken, niet eveneens zou moeten gelden voor de andere entiteiten van de Vlaamse Gemeenschap.

Door het met het onderzoek van het ontwerp belaste lid van het auditoraat werd daaromtrent aan de gemachtigde gevraagd of het de bedoeling is ook andere entiteiten onder het toepassingsgebied te brengen dan de ministeries, de IVA's en de EVA's.

De gemachtigde antwoordde:

"(...) wij viseren niet enkel de entiteiten bedoeld in art. 3, 1ste en 2de lid van het kaderdecreet, maar ook andere Vlaamse openbare instellingen, die nog niet in de rechtsvormen waarin het kaderdecreet voorziet zijn gegoten (bv. de VRT die een sui generis vorm heeft) of er misschien ook nooit in gegoten zullen worden (er zijn een aantal instellingen die nog niet volledig afgewerkt zijn en/of die nu nog onder toepassing van de wet van 1954 vallen)".

Gelet daarop, zal artikel 2, 9/, van het ontwerp moeten worden aangepast.

2.2. Luidens artikel 4, § 2, van het ontwerp stelt de Vlaamse Regering vast welke authentieke gegevensbronnen die door een "externe overheid" worden beheerd, moeten worden geraadpleegd. Onder "externe overheid" dient op grond van artikel 2, 11/, van het ontwerp te worden verstaan "een overheid die tot het internationale of federale niveau behoort, een andere gemeenschap of een ander gewest, en de daarvan afhangende instellingen of rechtspersonen, alsmede de privaatrechtelijke rechtspersonen die belast zijn met taken of opdrachten van algemeen belang".

Op grond van artikel 4, § 1, van het ontwerp wijst de Vlaamse Regering de authentieke gegevensbronnen aan en bepaalt welke "instanties" authentieke gegevensbronnen beheren; die instanties zijn verantwoordelijk voor de instandhouding, de terbeschikkingstelling, de veiligheid, de toegang en het gebruik van de authentieke gegevensbron en van de gegevens van die authentieke gegevensbron in kwestie en kunnen daartoe gegevens bij de gebruiker opvragen.

Luidens artikel 2, 10/, van het ontwerp dient onder "instantie" te worden verstaan "de instantie, vermeld in artikel 4, § 1, van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur". Het gaat om volgende instanties:

.../...

- 1/ het Vlaams Parlement en de eraan verbonden instellingen;
- 2/ de diensten, instellingen en rechtspersonen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest;
- 3/ de gemeenten en de districten;
- 4/ de provincies;
- 5/ de andere gemeentelijke en provinciale instellingen, met inbegrip van de verenigingen zonder winstoogmerk waarin één of meer gemeenten of de provincies minstens de helft van de stemmen in één van de beheersorganen heeft of de helft van de financiering voor haar rekening neemt;
- 6/ de verenigingen van provincies en gemeenten, bedoeld in de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, en de samenwerkingsvormen zoals geregeld in het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking;
- 7/ de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de verenigingen, bedoeld in hoofdstuk 12 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 8/ de polders, bedoeld in de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders, en de wateringen, bedoeld in de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen;
- 9/ de kerkfabrieken en de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporalien van de erkende erediensten;
- 10/ alle andere instanties binnen het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap.

Aldus blijkt slechts onrechtstreeks wat het verschil is tussen externe overheden bedoeld in artikel 4, § 2, en de instanties bedoeld in artikel 4, § 1. Dat de lokale en provinciale besturen onder de regeling vallen bijvoorbeeld, kan niet meteen uit het ontwerp worden afgeleid. Het verdient daarom aanbeveling een en ander in het ontwerp zelf op te nemen, zodat de draagwijdte ervan explicieter tot uiting wordt gebracht.

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

Uit de brief die bij de adviesaanvraag is gevoegd, blijkt dat het de bedoeling is om, als de lokale en provinciale besturen er klaar voor zijn, bij besluit van de Vlaamse Regering aan die besturen de verplichting op te leggen om gegevens slechts eenmaal op te vragen, zoals wordt bepaald in artikel 3 van het ontwerp.

Aangezien dit artikel, zoals het is geredigeerd, van toepassing is op de entiteiten van de Vlaamse administratie, waartoe de lokale en provinciale besturen niet behoren, kan er geen rechtsgrond aan worden ontleend om een dergelijke verplichting op te leggen.

Artikel 4

1. Uit de brief die bij de adviesaanvraag is gevoegd, blijkt dat het de bedoeling is om, op grond van artikel 4 van het ontwerp, bij besluit van de Vlaamse Regering in sectorale beheersinstanties te voorzien die het beheer en het delen van gegevens voor de eigen sector zouden regelen. Deze instanties zouden dan zaken bij delegatie kunnen regelen, wat de besluitvormingsprocedure voor de regelgeving zou kunnen vereenvoudigen.

De gemachtigde werd gevraagd om nader aan te duiden wat juist wordt bedoeld. Hij antwoordde:

"Deze vraag gaat terug op het advies van het College van ambtenaren-generaal van 28 november 2007 en dat ik u hierbij ter informatie stuur (zie punt 5 van het advies, zesde alinea).

Het College had 3 bekommernissen:

Het College vindt het belangrijk dat een aantal aangelegenheden effectief bij besluit zouden (kunnen) geregeld worden:

- de mogelijkheid om bij besluit sectorale beheersinstanties te voorzien die het beheer en het delen van gegevensbronnen voor de eigen sector zouden regelen, cfr. kruispuntbank sociale zekerheid (sectorale beheersinstanties zouden zaken bij

.../...

delegatie kunnen regelen, wat de besluitvormingsprocedure voor de regelgeving zou kunnen vereenvoudigen);

(...)

Dit gaat over artikel 4 §§ 1 en 3 van het ontwerp. In deze paragrafen is de tussenkomst van de Vlaamse Regering vereist voor het aanduiden en het bepalen van de werkingsregels van authentieke gegevensbronnen (§ 1) en van de 'kruispunt'-entiteiten (§ 3).

Vraag is of het mogelijk is dat deze bevoegdheid te delegeren naar een vorm van sectorale beheersinstanties binnen een sector (bv. binnen de welzijnssector of binnen de sector van ruimtelijke ordening), en hoe zulks dan zou moeten of kunnen gebeuren.

Indien het antwoord, gelet op de huidige bepalingen in het ontwerp opgenomen, negatief zou zijn, is de vraag of het gaat om een principiële en totale onmogelijkheid om dergelijke delegatie op te zetten, dan wel welke soort bepaling wél nodig zouden zijn om zulks mogelijk te maken.

De vraag is ingegeven door de bekommernis tot efficiëntie".

Op een bijkomende vraag naar het specifieke juridische statuut van de betrokken instanties, antwoordde de gemachtigde nog het volgende:

"Zoals u zult opgemerkt hebben heeft het College van Ambtenaren-generaal - van wie de vraag komt - over de aard weinig of niets gespecificeerd.

Voor alle duidelijkheid : de instanties waarover het gaat bestaan (nog) niet. Het gaat dus om een concept, niet om een huidige realiteit.

Het doel van de vraag is om te weten of de Vlaamse Regering een deel van haar bevoegdheden zou kunnen delegeren, en zo ja naar welk soort instanties.

Afhankelijk van het antwoord kan de Vlaamse Regering dus beslissen al dan niet die richting uit te gaan.

We zien volgende pistes :

- a) We zouden kunnen veronderstellen dat het gaat om instanties die organen zijn van bepaalde instellingen (bv. beheerraden, bestuursorganen). Als het daarom gaat kunnen deze organen dus binnen een mandaat bepaalde beslissingen nemen en kan misschien een delegatie van uit de Vlaamse Regering mogelijk zijn.
- b) Het zou ook kunnen gaan om een samenstelling van organen van meerdere instellingen, maar de vraag is of dergelijke samengestelde lichamen enig juridisch bestaan kunnen hebben (en dus enig mandaat kunnen ontvangen). We hebben bv. in de Vlaamse Gemeenschap een zgn. Strategisch overlegforum voor informatica (SIOF), dat weliswaar niet bij Besluit (van de Vlaamse Regering of van de Minister) is opgericht, maar die op basis van een

.../...

Mededeling aan de Vlaamse Regering is opgericht. Dit is weliswaar enkel een adviesorgaan, dat geen mandaat heeft om bepaalde bindende beslissingen te nemen.

- c) die zin kunt u opmerken dat in het ontwerp van decreet zelf een zgn. 'Magda-overlegplatform' wordt opgericht. Dit is dus een decretaal erkend orgaan. Zou een delegatie naar dit orgaan mogelijk zijn, en over welke materies ? Misschien is dit de meest concrete piste in deze rij.
- d) Alternatief zou het ook nog om een ander soort instantie kunnen gaan. Wellicht is in de adviespraktijk van de Raad reeds dergelijke problematiek aan bod gekomen en kan daaruit geleerd worden.

In elk geval: het gaat alleszins niet op particulieren instellingen, maar alleszins om instanties die volledig van de Vlaamse Gemeenschap (of van de haar afhankende rechtspersonen) zou afhangen".

Artikel 4, § 1, van het ontwerp behandelt de bevoegdheid tot het aanwijzen van de authentieke gegevensbronnen, het bepalen van een procedure om aan te wijzen welke instanties de authentieke gegevensbronnen zullen beheren, het bepalen onder welke voorwaarden en op welke wijze de gegevens worden verwerkt. Artikel 4, § 3, van het ontwerp betreft de bevoegdheid om entiteiten van de Vlaamse administratie aan te wijzen om tussenbeide te komen bij de mededeling van gegevens uit authentieke gegevensbronnen of om een ondersteunend gebruikers- en toegangsbeheer te verwezenlijken. Tot slot kan de Vlaamse Regering regels bepalen voor het aanmaken, het onderhoud, de actualisatie en de stopzetting van elektronische repertoria en verwijzingsrepertoria.

Gezien de algemeenheid van de vraag, zonder een duidelijke afbakening om welke instanties het gaat, past het om de beginselen aan te geven over de mate waarin delegatie toelaatbaar wordt geacht.

Het toekennen van reglementaire bevoegdheid aan zelfstandige openbare instellingen of organen is moeilijk in overeenstemming te brengen met de algemene principes van het publiek recht, aangezien erdoor wordt geraakt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en terzake iedere rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Verordeningen van die aard ontberen daarenboven de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking en de preventieve controle van de afdeling wetgeving van de Raad van State.

Uitzonderingen op het delegatieverbod van reglementaire bevoegdheid aan openbare instellingen of organen kunnen dan ook maar gebillijkt worden wanneer het gaat om delegaties met een beperkte draagwijdte en die van een zodanig technische aard zijn dat ervan moet worden uitgegaan dat de betrokken instelling of het betrokken orgaan het best is geplaatst om de betrokken reglementering uit te werken en op te volgen. Deze maatregelen vergen geen politieke beoordeling van de keuzes die daarbij worden gemaakt en waarbij beginselen die van tevoren in hogere regelingen zijn vastgelegd, ten uitvoer worden gelegd.

Indien dit algemeen principieel kader wordt toegepast op de inhoud van artikel 4, §§ 1 en 3, van het ontwerp blijkt het, zeker in paragraaf 1, te gaan om een hoofdbestanddelen van de ontworpen regeling, met name het bepalen van een procedure om aan te wijzen welke instanties de authentieke gegevensbronnen zullen beheren en het bepalen onder welke voorwaarden en op welke wijze de gegevens worden verwerkt. Wat deze bevoegdheden betreft, lijkt een delegatie uitgesloten.

2. Artikel 4, § 2, van het ontwerp luidt:

"De Vlaamse Regering stelt vast welke authentieke gegevensbronnen die door een externe overheid worden beheerd, door de entiteiten van de Vlaamse administratie moeten worden geraadpleegd om het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer uit te bouwen. De Vlaamse Regering sluit met de externe overheden de nodige akkoorden zodat de gegevens die in die authentieke gegevensbronnen opgenomen zijn, kunnen worden gebruikt".

Door het bevoegde lid van het auditoraat is aan de gemachtigde gevraagd wat precies wordt bedoeld met die akkoorden met externe overheden. Hij antwoordde wat volgt:

"Dergelijke akkoorden met de beheerders van de federale authentieke gegevensbronnen zullen voornamelijk praktische modaliteiten, technische afspraken over het ontsluiten van gegevens, en evt. financiële afspraken regelen. Zoals reeds in de Memorie van Toelichting aangegeven kan dit via het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten.

Art. 4, § 2, kadert tevens binnen het samenwerkingsakkoord van 28 september 2006 (B.S. 19 oktober 2006) betreffende de principes voor een geïntegreerd e-government en de bouw, het gebruik en beheer van ontwikkelingen en diensten van een geïntegreerd e-government (geciteerd in de Memorie van Toelichting onder 1.3).

.../...

Het ontbreken van dergelijke akkoorden verhindert niet dat, zoals nu reeds het geval is, de entiteiten van de Vlaamse administratie federale authentieke gegevensbronnen kunnen raadplegen, zoals reeds het geval is voor het raadplegen van het Rijksregister en de Kruispuntbank Sociale Zekerheid. Uiteraard dient de Vlaamse entiteit in kwestie steeds de nodige machtiging van het betreffende sectoraal comité van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te hebben verkregen om de federale authentieke gegevensbronnen te kunnen raadplegen".

De memorie van toelichting verwijst als voorbeelden van federale authentieke databanken naar het Rijksregister, de Kruispuntbank Sociale Zekerheid en de Kruispuntbank voor Ondernemingen. Er wordt ook het volgende gesteld:

"In al die gevallen moet de Vlaamse Regering natuurlijk de weg vrij maken opdat de entiteiten van de Vlaamse administratie deze bronnen zouden kunnen aanspreken. Dit kan door het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten".

Bij dit alles moet voor ogen worden gehouden dat de betrokken bepalingen bevoegdheidsconform moeten worden gelezen, zodat er niet uit kan worden afgeleid dat de Vlaamse Gemeenschap eenzijdig opdrachten vermag te geven aan de federale overheid, andere gemeenschappen of gewesten die betrekking hebben op aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van die andere overheid. Wat wel kan is dat de Vlaamse Gemeenschap, op basis van vrijwilligheid in hoofde van de betrokken overheden (d.m.v. een samenwerkingsakkoord of een overeenkomst), elektronisch gegevensverkeer regelt met betrekking tot aangelegenheden die buiten haar de bevoegdheidssfeer liggen.

Artikel 10

Gelet op het gegeven dat de Vlaamse Toezichtscommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, als een onafhankelijke commissie wordt gekwalificeerd, is niet duidelijk waarom in artikel 10, § 4, 3/, het niet onder gezag staan van de Vlaamse Regering niet evenzeer als voorwaarde wordt gesteld ⁴.

⁽⁴⁾ Vergelijk trouwens met de regeling in artikel 57 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem.

Artikel 13

Bij artikel 13 van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering gemachtigd de bij decreet opgelegde verplichting om een bepaald formulier te gebruiken af te schaffen, om het model van een formulier af te schaffen of te vervangen door een opsomming van de gegevens die aan de bevoegde overheid moeten worden bezorgd. Uit de memorie van toelichting blijkt dat deze drie mogelijkheden niet als cumulatief te beschouwen zijn.

Dat betekent dat de verplichting om een bepaald formulier te gebruiken kan blijven bestaan, terwijl het model van dat formulier wordt afgeschaft en de te bezorgen gegevens niet zijn aangegeven. In die hypothese zal niet voldaan zijn aan de vereisten van rechtszekerheid en kenbaarheid van de regelgeving, die inhouden dat regelgeving, dus ook verplicht te gebruiken formulieren, moeten worden bekendgemaakt overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet (en artikel 55 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

Artikelen 20 en 21

Bij de wijzigingen aangebracht bij de artikelen 20 en 21 van het ontwerp aan de decreten van 21 november 2003 en 3 maart 2004, werd geen rekening gehouden met de wijzigingen die bij het decreet van 16 juni 2006 worden aangebracht in deze decreten, maar waarvan de datum van inwerkingtreding nog moet worden bepaald. De gemachtigde van de Regering gaf daarover de volgende toelichting:

"Een aantal wijzigings- en opheffingsbepalingen van het decreet van 16 juni 2006 zijn inderdaad nog niet in werking getreden.

Die inwerkingtreding is pas voorzien ten vroegste 3 maanden en ten laatste 12 maanden nadat de leden van de toezichtcommissie Gezondheid zijn benoemd.

De samenstelling van die toezichtcommissie is echter nog niet imminent aangezien er moeilijkheden zijn om voldoende leden te vinden die passen aan alle vastgelegde voorwaarden. Het is trouwens de bedoeling dat de toezichtcommissie Gezondheid vervangen wordt door de kamer van de Vlaamse toezichtcommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer.

Aangezien de wijzigings- en opheffingsbepalingen aldus nog niet in werking zijn getreden, bestaat o.i. tot op heden nog steeds de oorspronkelijke formulering van de decreten van 21 november 2003 en 3 maart 2004. Deze formulering moet dus worden gewijzigd om conform te zijn met het voorliggende voorontwerp van decreet.

.../...

Vandaar dat het voorliggende ontwerpdecreet in de oorspronkelijke formulering van de decreten van 2003 en 2004 telkens "Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer" (de federale privacy commissie) dient te vervangen door "een kamer van de toezichtcommissie als vermeld in artikel 10 van het decreet van (datum) betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, die specifiek toeziet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen" (een kamer van de Vlaamse toezichtcommissie).

In de huidige reële stand van het dossier kan het voorliggend voorontwerp van decreet wetgevingstechnisch o.i. dus geen rekening houden met wijzigingen en opheffingen die nog niet in werking zijn getreden".

Artikel 27

Met artikel 27 van het ontwerp wordt de vervanging beoogd in een aantal artikelen van het decreet van 16 juni 2006 van het woord 'toezichtcommissie' door het woord 'kamer'. De gemachtigde bevestigde dat dit ook moet gebeuren in de artikelen 53 en 54 van het decreet.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. G. SCHEPPERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME